Loko en arbaro, kie la arboj k arbetoj estas —aj. —lgl. Igi —a : —igu la vicojn!

*Dento. 1 Elstara osteto, en buŝo de homoj k bestoj, kiu servas por mordi k maĉi la nutraĵon : tranĉaj, kojnaj, mueloj ~oj; lo ~oj klakas; kunfrapi la ~ojn; montri la ~ojn (f. minaci); nuksoi venis kiam ~oj elfalis Z (Vd MALFRUA); la ~o de l'tempo formordis la piromidojn. 2 Elstara pinto aŭ tranĉaĵo ĉe la rando aŭ la supraĵo de objekto: ~o de kombilo, rado, segilo, muro, roko, monto. ~a. 1 De ~o : ~a emajlo. 2 ~hava : ~a rado. ~ego. Longa ~o, kin eliras el la buŝo de iuj bestoj (elefanto, apro). ~aro. Tuto de la ~oj : li havas falsan ~aron. ~(lg)l. ~oforme tranĉi aŭ aranĝi la randon de io : ~ito rado, muro, falbalo, folio; la pintoj de la monlaro segil~is la horizonlon (Kp BREĈETI, FESTONI). Tri~o. Forko kun tri ~oi. ~ingo. Kavajeto en la makzela osto, entenanta la radikon de ~o. ~okarno. Karno de la makzeloj ĉirkaŭanta la ~ojn (Kp gingivo). ~ostango. Stango provizita per ~oj, por kroći.

dentalo (Fon). Konsonanto aŭ kvazaŭvokalo, kies brueron naskas la fermo aŭ la nialvastigo de la buŝkanalo per alproksimigo de la langa pinto al la dentoj (t, d, s, z, l, n, e, ĉ, ĝ). Kp Labialo, Palatalo, Velaro.

*Denuncl (tr). Sciigi juĝiston aŭ aŭtoritatulon pri ies krimo aŭ kulpo.

Departemento. 1 Sekcio de ministrejo: ~o pri fervojoj. 2 Franca administra distriktaro, estrata de prefekto.

Depeŝo. Urĝa sciigo, sendita per rapida vojo, precipe per telegrafo.

Deponl (tr). Konfidi al iu multvalorajon gardotan : ~i monon en banko Z, en sparkaso, pakajon en slacia pakgardejo, provizon da mongojoj en la kobono; ili ~u la veslojn en la ĉambro Z; ĉiu traklato devas esli ~ila en la Sekretariejo de la Ligo; ~ilaĵon trompe forpreni Z.

depoto f. Parto de la trupunuo, kiu restas dum la milita tempo en la garnizono.

deprimi (tr). Senenergiigi, tute malvigligi k senkuraĝigi : li estas ~ita de sia malsukceso.

*Deputl (tr). Elekti k sendi kiel reprezentanton en parlamenton: ĉiu moderna demokralio havas ~itaron. Kp delegi.

Derivi (tr). Devenigi vorton de alia pli simpla: la vorlo « homaro » ~iĝas de « homo »: ~ita vorlo.

dermo . La suba tavolo de la haŭto. Vd EPIDERMO.

dermatologo (Sc). Scienculo, kiu studas ~ion; specialisto en la ~io.

dermatologio . Parto de la medicino, kiu pritraktas haŭtmalsanojn.

dermatozo . Ĝenerala nomo de haŭtmalsanoj.

dermito . Inflamo de la dermo (= haŭtinflamo).

* Des. Adv. uzata antaŭ pli k malpll responde al ju por montri ke io varias paralele k depende de alio : mi ~ pli lin ŝalas, ju pli mi lin konas; ju pli oni posedas. ~ pli oni avidos Z; ju pli do mono, ~ pli da zorgo Z; ju pli da aĉelanloj, ~ pli alta la prezo Z; ju pli rapide, ~ pli bone; homo estas ~ pli felica, in malpli da bezonoj li havas. Rim. Kelkfoje la dua parto de la komparo montrata per ju pli ne estas esprimata, k des akceptas tiaokaze sencon similan al tiu de tlom : ~ pli bone Z! Li rifuzis la poslenon ~ pli, ke ĝi eslis senpaga; mi ne volas ripeli miajn vorlojn, ~ pli, ke ĉiu el vi facile mem trovos la respondoin Z.

*Desegnl (tr). 1 Imiti per krajonaj, plumaj aŭ penikaj strekoj la formon, sed ne la koloron de io; aperigi la konturojn de io: la ~(al)oj de Rembrandi.
2 (f) Montri, priskribi la ĉefajn trajtojn de io, la distingilojn de io: li ne estas tiel lerura kiel oni lin ~os B; li mallonge ~is la ĉefajn liniojn de sia projekto.
Kp linio, figuro, rildo, silueto, skizo, konturo, pentri, streki, tiri.
-lĝi. 1 Esti ~ita. 2 Montri siajn konturojn: la monloj ~iĝis ne lre klare B.

Deserto. Lasta parto de eŭropaj manĝoj, konsistanta el fromaĝo, fruktoj k dolĉaĵoj.

desintekti ² (tr) ∰ . Mortigi mikrobojn aŭ miasmojn en loĝejo, vestoj, tolaĵo ktp: ~i ion (per io) (= malinfekti). ~llo. Aparato por ~o.